

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **A.**, nar. X., bytom S., B. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. februára 2010, č.k. 7Scud/11/2009-51, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. februára 2010, č.k. 7Scud/11/2009-51 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X. z 5. decembra 2008 a zo 16. apríla 2009 číslo X. **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom právo na náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. februára 2010, č.k. 7Scud/11/2009-51, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 5. decembra 2008 číslo X. v spojení s rozhodnutím zo 16. apríla 2009 číslo X. (po doplnení odôvodnenia) o priznaní starobného dôchodku v sume 6 355 Sk s účinnosťou od 24. januára 2007 podľa § 65 zákona o sociálnom poistení. V odôvodnení

rozsudku súdu prvého stupňa uviedol, že odporkyňa nemohla zhodnotiť výšku hrubých zárobkov navrhovateľa za dobu zamestnania od 1. októbra 1980 do 30. júna 1985, pretože výška týchto zárobkov nie je hodnoverne preukázaná ani vyhlásením troch svedkov, ktorí v rovnakom období vykonávali rovnaký druh zamestnania u toho istého zamestnávateľa ako navrhovateľ. Rozhodnutia odporkyne preto potvrdil ako vecne správne. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal lebo nemal v konaní úspech (§ 250k ods. 1 OSP).

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie v ktorom namietal, že odporkyňa aj krajský súd rozhodli nesprávne. Zhodnotenie hrubej mzdy za obdobie od 1. októbra 1980 do 30. júna 1985, ktorú za výkon práce dostal od zamestnávateľa J., k.p., závod 10, U., prevádzka v B., má vplyv na výšku starobného dôchodku. Vyjadril názor, že čestnými prehláseniami troch svedkov dostatočne preukázal výšku jeho hrubého zárobku v spornom čase. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP v spojení s § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podľa § 63 ods. 7 zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2008 rozhodujúce obdobie na zistenie osobného mzdového bodu sú kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1984, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ak v rozhodujúcom období určenom podľa odseku 7 uvedeného zákonného ustanovenia nie je najmenej dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body alebo je v ňom obdobie, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety, predlžuje sa rozhodujúce obdobie pred rok 1984 postupne tak, aby v ňom bolo dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety (prvá veta ods. 8).

Zo súdneho spisu a z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ splnil podmienku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 3 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len zákon o sociálnom poistení) k 24. januáru 2007.

V zmysle § 63 ods. 1 pre priemerný osobný mzdový bod na určenie sumy dôchodkovej dávky bol rozhodujúci súčet osobných mzdových bodov dosiahnutých v jednotlivých kalendárnych rokoch rozhodujúceho obdobia (dvadsať dva rokov) v danom prípade od roku 2006 späť do roku 1984 vrátane.

Pre určenie sumy starobného dôchodku podľa § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení boli navrhovateľovi zhodnotené rozhodujúce obdobie dôchodkového poistenia roky 1984-2006.

Odporkyňa na nárok starobného dôchodku ako obdobie dôchodkového poistenia síce započítala kalendárne roky jeho zamestnania v J.od 1. októbra 1980 do 30. júna 1985, ale pre výšku vymeriavacieho základu (osobný mzdový bod) nezhodnotila hrubú mzdu vyplatenú navrhovateľovi zamestnávateľom v tomto období. V odôvodnení rozhodnutia zo 16. apríla 2009 (strana 3) uviedla, že "výška hrubých zárobkov nie je hodnoverne preukázaná ani vyhlásením troch svedkov, ktorí v rovnakom období vykonávali rovnaký druh zamestnania".

Podľa dávkového spisu odporkyňa zisťovala hrubý zárobok navrhovateľa v spornom období prostredníctvom Českej správy sociálneho zabezpečení, Praha, ktorá listom z 11. novembra 2008 odporkyni oznámila, že sa jej nepodarilo došetriť evidenčný list dôchodkového poistenia za obdobie od 1.októbra 1980 do 30. júna 1985, z ktorého by boli jasné vymeriavacie základy a náhradné doby poistenia. Podľa priloženého dokladu u bývalého zamestnávateľa navrhovateľa došlo k viacerým organizačným zmenám, preto sa u jeho právneho nástupcu nenašli mzdové listy navrhovateľa potrebné pre rekonštrukciu jeho evidenčného listu. Odporkyňa ďalej neúspešne zisťovala hrubý zárobok navrhovateľa zo súdneho spisu o exekúcii na výživnom v období rokov 1980-1985 .

Navrhovateľ na požiadanie odporkyne predložil čestné prehlásenia troch osôb, a to V., ktorá v rozhodnom čase pracovala ako mzdová účtovníčka u rovnakého zamestnávateľa ako navrhovateľ (č.l. 30 spisu), A., ktorý tam pracoval v doprave a M., ekonómky prevádzky. Všetci uviedli, že navrhovateľ pracoval v podniku ako pracovník dopravy pri rozvoze piva a lima a jeho priemerný zárobok v týchto rokoch bol 48 000 Kč ročne.

Podľa názoru odvolacieho súdu odporkyňa pre potreby rozhodnutia o sume starobného dôchodku v preskúvaných rozhodnutiach nedostatočne odstránila nedostatky v osobnom liste dôchodkového poistenia navrhovateľa. Je nepochybné, že výšku hrubého zárobku navrhovateľa v rozhodnom období okrem mzdových listov zamestnávateľa je možné zistiť aj iným spôsobom, napríklad uzavretou pracovnou zmluvou, porovnateľným pracovným zaradením u iného zamestnávateľa. Následky nedostatkov v evidencii spôsobené iným subjektom než navrhovateľom nemôžu pôsobiť v neprospech navrhovateľa.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne nie je v súlade so zákonom a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorý nezistil nezákonnosť rozhodnutia odporkyne nie je vecne správny.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 220 OSP zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie (§ 250j ods. 2 písm. c/ d/ a e/ OSP a § 221 ods. 1 písm. h/ OSP).

V ďalšom konaní rozhodne bude povinnosťou odporkyne postupovať v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodnúť (§ 250ja ods. 4 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Úspešnému navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli a neúspešnej odporkyni náhrada trov konania nepatrí (§ 250k ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 224 ods. ods. 3 OSP)

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová